

Athenen kiltalehti 4/2005

Pää- kirjoitukset

Tämä on viimeinen Athenen vuodelle 2005 valittujen kiltalehden päätoimitajien tekemä lehti. Ja samalla myös ensimmäinen vuoden 2006 aikana ilmestyvä kiltalehti. Edellisten lehtien pääkirjoitukset lukemalla voi saada varsin hyvän käsityksen siitä, miten näin pääsi käymään.

Päätoimittajuusvuodessa on parasta ollut se, että lehden epäsäännöllisestä ilmestymisaikataulusta huolimatta kiinnostuneita kiltalaisia on riittänyt. Nyt on oikea aika kiittää kaikkia tavalla tai toisella mukana olleita – kirjoittajia, taittajaa, piittäjiä, kuvaajia.

Toiseksi ajankohtaisinta on toivottaa uudelle Kukan toimitukselle tasaisena läpi koko vuoden jatkuvaa intoa ja katkeamatonta vuorovaikutusta. Itse keskityn jatkossa niin killan toimijana kuin yksityishenkilönäkin painotuotteiden sijaan lähinnä sähköiseen reaaliaikaisvuorovaikutteiseen viestintään.

Antti Lustila
Entinen Kukan nappu

-ääP
kirjoitukset

Vuosi vaihtui, tällä kertaa poliittisissa merkeissä presidentinvaaleja jännäten. Myös kiltapolitiikkaa on viime vuosien aikana saanut seurata jännittyneenä sivusta, välillä toki aika aktiivisesti osallistuenkin. Athene on jälleen vuoden vanhempi ja viimeistään nyt vakiinnuttanut asemansa Otaniemen kiltayhteisön pienimpänä, mutta pippurisimpana jäsenenä.

Toiminta on ollut laadukasta ja toimijoiden määrä päätähuimaava, välillä jopa liiallisuuksiin saakka. Vanhemman tieteenharjoittajan näkökulmasta kuitenkin tapahtumat tuntuvan painuttavan yltäkyläisyyteen saakka saunailtoihin sekä muihin pääasiassa alkoholipitoisiin tapahtumiin. Vanhuus ei tule yksin ja joka vuosi on havaittavissa aina uuden vuosikurssin vetäytyminen toiminnasta. Athenea uhkaakin lähitulevaisuudessa eläkepommi, aktiivisten vuosikurssien ajautuessa valmistumisuhan alle sopivan kiltatoiminnan puuttuessa. Pelkokuvana on OLOhuoneen nurkkaan käperytyvä senioriyhteisö, jolle ei ole tarjolla mielekäästä toimintaa tai mielen virikettä, ainoana hupinaan vanhojen muistelu ja nykytoiminnan kritisointi.

Tämän hiljalleen uupuva kiltakansan osan tulisikin olla vuoden 2006 hallituksen erikoistarkkailun alla ja toiminnan suuntaviivoja kehittää myös seniorijäsenille soveltuvaan suuntaan, sillä kuulunhan itsekin käytännössä jo tähän harmaiden pantterien ylvääseen joukkoon.

Yhteisistä vuosista kiittäen,
Ilkka Järstä
Vastaava päätoimittaja evp.

	Pääkirjoitukset	2
	Sisällys	3
Kaikki erilaisia – kaikki samanarvoisia		4
	Operaatio “Pepsi”	6
	Töissä teekkareille	8
	Kotiinpaluu	10
	Kiltakuvakilpailu 2005	12
Marathon 2005 – exqujen parhuuspalat		15
	Lyhyt viikko Nykissä	16
	Athenelaiset Esportin vallassa	18
	Athenen blogiavaruus	21
	Leffapaljastuksia	22
	Kansilevyke	23
	Sudoku	24

Kukka – Vuoden paras numero 4/2005
Informaatioverkostojen kiltta **Athenen** kiltalehti

Painopaikka **Laser-Paino Oy**, Helsinki
Painos **100** kappaletta ja verkkojakelu

Vastaava päätoimittaja **Ilkka Järstä**
Nuppu, taitto **Antti Lustila**
Valokuvat **Heini Hartikainen, Antti Lustila, Vesa Luusua, Juhani Mykkänen, Juho Pentikäinen, Antti Virolainen**
Toimittajat **Arttu Arstila, Ville Halkola, Kaisa Hänninen, Jouni Jaakkola, Jesse Kivialho, Janne Käki, Vesa Luusua, Mikko Piironen, Elli Pyykkö, Aino Sarakorpi, Emmi Suhonen, Saara Sulanto**

Kaikki erilaisia - kaikki samanarvoisia

Athenessa on helppoa. Vaihto-opiskelijoita meillä ei ole, ruotsinkielisiäkin vain muutama hassu. Miehiä ja naisia puolet kumpaakin, ja kaikki valittu saman soveltuvuuskokeen avulla. Oikea tasa-arvon mallipaikka.

TEKin mukaan DI-naisen palkkaeuro on 94 senttiä. Onko Athene paikka, jossa naisille kehittyy samanlainen ammatti-identiteetti ja ylpeys kuin miehille? Vai ovatko miehet menestyjiä ja naiset infotiksejä, joiden ulkonäöstä on kiva killan foorumeilla jutella? Onko asioilla syy-yhteys?

Kaikki haluamme tehdä killasta tasa-arvoisen paikan, jonne kaikki

tuntevat itsensä tervetulleeksi. Siksi pitää pystyä rohkeasti mutta rennosti keskustelemaan asioista, jotka ehkä vievät kilttaa väärään suuntaan. Loukkaantuminen ja syylistäminen eivät keskustelua edistä, varsinkaan kun kukaan ei toimiltaan ole pahaa tarkoittanut. Tasa-arvo on myös huomaavaisuutta, muuten kaikki eivät uskalla mieliteitään esittää.

Opintojen humanistipakettiin sopisi hyvin kurssi naistutkimuksen perusteista, harva edes tietää miten monella tasolla yhteiskunnassa on epätasa-arvoa. Sitä odotellessa tarvitaan jotakuta herättelemään keskustelua vanhanaikai-

sista ajatusmalleista. Tähän Killan Hippi sopii hyvin. Kun nillittäjä on nimetty, voidaan sen jälkeen porukalla puhdistaa ilmaa.

Sukupuoli on vain yksi ulottuvuus. Itse opin jo lapsena, että hyvä tapa kiroilla on huutaa kovaan ääneen "Homo!". Sanan voi myös liittää minkä tahansa toisen sanan eteen. Olen niin ehdollistunut sanan käyttäjä, että huutelen sitä ajattelematta, varsinkin kolvvia pelatessa. Nykyään mieleen tulee jälkeenpäin yhä useammin, miltäköhän homoseksuaalista kuulijasta tuon kuuleminen tuntuu. Heitä on tilastollisesti Athnessakin parisenkymmentä. Miettikääpä sitä.

Arttu - Killan Hippi evp.

Operaatio "Pepsi"

Eräänä syksyisenä iltana minuun otettiin yhteyttä internetin välityksellä. Tutkailin viestiä aikani ja totesin, että onpa mielenkiintoinen tarjous. Tarkoitus oli ostaa tavaraa noin 1500 kiloa ja myydä se sitten kadulla käypään hintaan. Palkka moisesta operaatiosta maksettaisiin tavarana. Soitin vanhalle kaverilleni ja päätimme ryhtyä hommiin. Nimesimme tehtävämme operaatio "Pep-siksi".

Heti seuraavana aamuna soitimme kontaktillemme Malmilla ja sovimme noin 1350 kilon noudosta tasan kello kahdelta. Emme ottaneet koko 1500 kiloa, sillä Malmin kontaktillamme ei ollut kuin "Max"-laatuajalusimmeosan

ihan tavallisena. Saavuimme paikalle muutamaa minuuttia vaille, mutta kaikki oli jo järjestetty. Avasimme takaluukun ja rupesimme lastaamaan mustaa kultaa autoomme ja peräkärreymme. Tavarat lastatuamme hoidimme maksun ja suuntasimme kohti varastoa. Epäonneksemme automme ei kestänyt tuota lastia, vaan jouduimme soittamaan veljelleni ja lahjomaan hänet autoineen 18 kilolla.

Kun veljeni saapui, lastasimme osan hänen autoonsa ja päätimme hajaantua harhauttaaksemme sini-vuokkoja. Kaverini ajoi isomman lastin kanssa lähinnä pikkuteitä, minä ja veljeni ajoimme suoraan moottoritietä. Onneksemme emme koh-

danneet kyttiä vaan pääsimme ongelmitta varastollemme. Purimme tavaran pikaisesti, kenenkään huomaamatta kellarisiin ja rupesimme suunnittelemaan jatkoa. Osasta ehdimme jo poistaa toimittajan merkinnän, mutta valtaosa jäi seuraavalle päivälle.

Soitimme muutamia puheluita ja saimmekin heti samana iltana toimitettua 150 kiloa 0,53 euron kilohinnalla yhdelle välittäjistämme. Kävimme myös noutamassa Itäkeskuksesta loput 150 kiloa tavallista laatua.

Seuuraavana päivänä operaatiomme jatkui lähinnä merkintöjä irrottaessa, ja iltapäivä sitten toimituksia hoitaessa. Asiakkaitamme oli ympäri Helsinkiä, sekä lisäksi yksi Vantaalla ja muutamia Espoossa, erityisesti Otaniemessä. Toimittamamme määrät vaihtelivat aina 1,5 kilosta jopa

I50 kiloon saakka asiakkaan tarpeen mukaan. Suurimmalle osalle hinta oli tuo 0,53 senttiä/kilo, mutta muutamat käyttäjät onnistuivat neuvot-

telemaan kanssamme halvemmän suurkuluttajan hinnan. Yhdessä päivässä toimitimme pois reilut 1000 kiloa tavaraa ja sen jälkeen itsellämme oli enää noin 300 kiloa, josta suurimman osan käyttää kaverini.

Kahden työntäyteisen päivän jälkeen vietimme hetken hiljaiseloa ja syötimme internetiin toimittajamme koodeja todistaaksemme, että olimme ostaneet tuon vaadittavan 1500 kiloa. Pari viikkoa sitten saimme kaikki koodit syötetyksi ja nyt odottelemme tavaratoimitusta postitse.

Totesin, että oleilu Suomesa ei ole tällä hetkellä järkevää, ja siksi lähdenkin muutamaksi viikoksi Keski-Eurooppaan salaiseen kohteeseen. Palattuani kannettavan pitäisi jo olla toimitettu.

Jesse Kivialho

Töissä teekkareille

Edunvalvonta on asia, joka saattaa olla aika kaukainen riviopiskelijalle. Opiskelijoiden etua valvotaan kuitenkin monella taholla killan toimihenkilöistä lähtien. Minä olen tehnyt sitä työkseni Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnassa viimeiset kolme kuukautta.

Päätin hakea TKY:lle töihin, koska ajattelin, ettei mahdollisuutta tehdä töitä samantyyppisessä organisaatiossa tulisi enää vastaan. Nyt kolme kuukauden jälkeen uskon olleeni ainakin osittain oikeassa. Jo työympäristö on mielenkiintoinen ja erilainen. Henkilöstö koostuu vakituisista työntekijöistä, määräaikaistyöntekijöistä sekä vapaaehtoisista TKY:n hallituksen jäsenistä ja muista vapaaehtoistyöntekijöistä. Työntekijöiden erilaiset asemat ovat haasteellinen

lähtökohta työskentelylle.

Vaikka olen osa-aikainen työntekijä, on TKY:stä tullut väkisin suurempi osa elämää kuin mikä tahansa muu osa-aikatyö olisi. Työajan lisäksi on lukuisia muita vaihtoehtoja käyttäen omaa aikaa töihin liittyviin asioihin kuten erilaisiin tapaamisiin ja saunailtoihin. Voin myös hyödyntää jatkuvasti omia ja kavereiden tai tuttujen kokemuksia opiskeluista työnteossa ja uusia opiskelun kehittämiseen liittyviä

Kuva siitä, miten korkeakoulu toimii, on kirkastunut syksyn aikana.

ideoita miettiessäni.

Tehtäväni opintosihteerinä on toimia asiantuntijana ylioppilaskunnassa muun muassa opetuksen laatua ja kehittämistä sekä opintojen ohjausta ja opiskelijoiden oikeusturvaa koskevissa asioissa. Päätösvaltaa TKY:n kannoista eri asioihin minul-

la ei ole, mutta yritän parhaani mukaan vaikuttaa siihen, että TKK:lla asiat hoidetaan opiskelijoiden kannalta hyvin. Vaikutustyö korkeakoulun suuntaan on tutustuttanut minut myös moniin uusiin ihmisiin. Kuva siitä, miten korkeakoulu toimii, on kirkastunut syksyn aikana.

Sanonta ”paljon se antaa, paljon se ottaa” on kuvannut hyvin töiden tekemistä TKY:llä. Työpaikkoja, joissa esimies ja työkaverit

olisivat samanikäisiä, ei tässä

vaiheessa opintoja liiemmin ole tarjolla (no, ehkä mäkkäri – se toinen). Kun kaikilla on vielä samanlainen into asioiden tekemiseen ja mielihyvä riittää asiasta kuin asiasta, ei töissä ikinä ole tylsää. Toisaalta ajatukset pyörivät jatkuvasti töiden ja ylioppilaskunnan ympärillä (sen takia Kukkaankaan ei vain voinut kirjoittaa mistään muusta) ja

kiire painaa päälle useammin kuin olisi terveellistä. Pääsen ensimmäistä kertaa vaikuttamaan oikeasti työlläni asioihin ja voin toteuttaa luovia ideoita, jos sellaisia joskus sattuu tulemaan.

Athenelaisena olen kuitenkin sihteeristössä aika yksin. Infolaiset tuntien toivoisin lisää meikäläisiä TKY-vaikuttajiksi. Tutkinto-ohjelmaammehan valitaan ne luovimmat ja kriittisimmät yksilöt, joten

uskoisin, että tästä porukasta löytyisi runsaasti

perinteitä kyseenalaistavia ideoita ylioppilaskuntamme kehittämiseen. Jos ei muuta, niin tulkaa ihmeessä sihteeristöön minua moikkaamaan ja kertomaan, jos teitä kohdellaan jollan kurssilla erityisen hyvin tai huonosti. Te maksatte mun palkan!

Aino Sarakorpi

Kotiinpaluu

Tulipa joululoma ja kiireinen opiskeluelämä rauhoittui hetkeksi. Ensimmäistä kertaa koko syksynä saatiin jo ala-asteelta tuttu tyttökööri kasaan istumaan iltaa saman pöydän ääreen. Toivoin illalta paljon muistaen edelliset illanistujaiset samalla porukalla, samassa paikassa, juuri ennen syyskuun ja opiskelujen alkua. Kuvittelin, että iloisina jutustellaan maailman tilasta,

Kertomuksia opiskeluista oli todellakin runsaasti - aivan liikaakin. Tuossa tuokiossa illanistujaisemme oli muuttunut viiden tyttöihmisen juttutuokiosta kovaksi meteliksi, eikä kukaan malttanut kuunnella toista. Ja miksi olisikaan? Eihän ketään kiinnostanut oikeasti kuinka painalluselvitys oikeaoppisesti suoritetaan tai kuinka intuboidaan. Saati sitten mitä joku neverheard-filosofi on

ihmissuhteista, tulevaisuudesta ja juoruillaan entisistä ja nykyisistä yhteisistä tutuista. Vaan toisin kävi.

Illan alusta asti oli sanomatakin selvää, että jokaisella oli paljon kuulumisia, joiden kertomista jokainen odotti innolla.

sanonut aiheesta x ja mihin teoreemaan opetusministeriön suosima etiikan sovellus perustuu. Ja kaikkein suurimman kivet-reaktion aiheuttivat kertomukset mystisistä kaasuturbiinisysteemeistä, tappavan tylsästä johdon laskentatoimes-

ta ja Javan mahdollisuuksista ja mahdolltomuuksista.

Tuntui kummalliselta huomata, että se suurin yhteinen tekijä oli hautautunut jonnekin uuden ja hienon alle. Pienempänä jäljellä olevana tuntui olevan kova tarve päteä ja vakuuttaa muut, itse aivopestynä, siitä että juuri oma ala on se maailman paras. Pienen hetken ajan keskustelumme kulki yhtä matkaa, kun pohdimme kuinka kaikkien eri alat voisi liittää toisiinsa ja mikä on kenenkin tehtävä tässä suuressa kokonaisuudessa. Konsensus kadotettiin kuitenkin nopeasti, kun alettiin puhumaan harastuksista. On kovin vaikea innostua mangasta tai animesta, jos itse on juuri löytänyt partionuotiolla istuskelun tai kiltä- tai ainejärjestötoiminnan <3-asiakseen.

Koko illan kruunasi ystäväni narkkarinaapuri, joka päätti tulla soittelemaan ovikelloa ja vahtimaan oven taakse, josko lähtisimme jonnekin. Sittenkin, kun ovisilmästä tiirailleen havaitsimme hänen vihdoinkin poistuneen ja uskaltauduimme kotejamme kohti, naapuri hyökkäsi asunnostaan aidon

hämmästyneenä kyselemään mitä oli tehnyt. Mutta kiitos narkkarille, saimmepa sentään illasta yhden yhteisen muistot muisteltavaksi ja jutun aiheeksi, kun seuraavan kerran kohdataan. Tai ehkä, mikäli toisetkin havaitsivat erkaantumisemme, voimme yhdessä pohtia minne katosi päivät?

Kuten eräs rock-lyyrikko on kirjoittanut ja laulanut:

*“Teot muuttaa meitä,
sanat sanotut,
toiveet toteutuvat,
pelot aineellistuvat”*

Ihmiset muuttuvat ja muutokset on väistämätöntä. Elämää ei voi kukaan itse ennalta määrätä, voi vain valita vastaan tulevista risteyksistä ja jyrkän-teistä; kääntyä, hypätä vai perääntyä? Valitsimmepa niin tai näin, se jättää jälkensä. Silti on jotenkin surullista havaita olevansa väärässä luullessaan, että kaikki olisi lähtöpisteeseen palatessa aivan niin kuin ennenkin. Aivan niin kuin aina.

Teksti **Emmi Suhonen**
lainaus A.W. Yrjänältä

Kiltakuvakilpailu 2005

Athenen kiltakuvakilpailu järjestettiin vuonna 2005 jo toista kertaa. Ensimmäisessä kilpailussa saivat olla mukana kaikki Athenen historian aikana otetut kuvat, mutta nyt keskityttiin kilpailuvuoden aikana kerääntyneeseen kuvasatoon.

Raati oli yleisesti ottaen tyytyväinen kilpailun tasoon, osanottajien määräkin oli kasvanut edellisvuodesta. Kaikki kuvat olivat kilpailun sääntöjen mukaisia. Tänä vuonna mukana oli kuitenkin kuvankäsittelyohjelmalla muokattuja kuvia. Raati ehdottaakin, että jatkossa kilpailun säännöissä vaadittaisiin selostamaan kuvaan tehdyt muokkaukset. Raadin jäsenistä oli otettu monta kuvaa – raati oli tästä erityisen imarreltu. Lisäksi raati oli järkyttynyt Eero Martela -aiheisten kuvien määrästä.

Ensimmäinen palkinto (palkinto minijalusta)
& Yleisön suosikki (skumppapullo)
Juhani Mykkänen: Kadunlakaisijat

Infokundit komeasti oikeita töitä tekemässä klassisessa asetelmassa. Valoa ja varjoa hyödynnetty erinomaisesti. Kuva herättää katsojassaan paljon kysymyksiä – mitä kuvassa oikeastaan tapahtuu?

“Absolute Mystique”

“Absolute Menestyjä”

Jaettu toinen palkinto

(minijalusta)

Antti Virolainen: Matkalla työhaastatteluun

Raati havaitsi ns. huumoria kuvan vasemmassa laidassa, minkä vuoksi ykköspaikkaa ei herunut. Pipon teksti palauttaa kuvan kuitenkin tälle kilpailulle sopivalle tyylille asialinjalle.

Jaettu toinen palkinto

(minijalusta)

Vesa Luusua: Iiiiiiiiiiiiiik!!!

Kuvaustekniset tehokeinot lisäävät otoksen kaoottista tunnelmaa. Trip-mehut ja vierustoverien välinpitämättömyys lisäävät tilanteen absurdiutta. Karmivana yksityiskohtana taustalla Janne Käki.

“Absolute Horror”

Kunniamaininta Eero Martela -sarjassa

(Eero Martela -kuvasuurennos)

Juho Pentikäinen: Infotsiksit ovat...

“Absolute Eero”

Lukuisista Eero Martela -aiheisista kuvista tämä miellytti raatia eniten kauniilla sommittelullaan ja vähäisellä irstaudellaan. Plus-saa raadin jäsenen tonttulakista. Kuvaaja voi palkinnon ansiosta nauttia kuvastaan rauhassa omalla seinällään.

"Absolute Glitter"

Kunniamaininta: Infoähky '74

(sakset)

Heini Hartikainen: Kaisa, Saara ja Elli 70's
-discossa

Diskofiilis hehkuu kuvasta, bailausta on aina ilo katsella. Raati muistelee 70-luvulla hameiden olleen kuitenkin lyhyempiä ja tarjoaa työkalun tilanteen korjaamiseen.

Kunniamaininta: Huonoin photoshoppaus

(Jaint-kuvankäsittelyohjelma)

Juhani Mykkänen: Swing!

Jos kuvankäsittelyä harjoittaa, täytyy se osata. Unsharpmikälieneemaski rajattu huonosti ja toimii kuvassa epäloogisesti. Kuvassa itsessään olisi ainesta: hieno sommittelu, symboliikkaa ja dynamiikkaa vaikka muille jakaa. Kuvankäsittelyn helpottamiseksi raati lahjoittaa kappaleen Jesse Kivialhon Jaint-kuvankäsittelyohjelmaa tekijän signeerauksella.

"Absolute Ely2"

Raati: **Arttu Arstila, Ilkka Järstä, Juho Makkonen, Mikko Porkola ja Emmi Suhonen**

Kaikki kuvat ovat nähtävissä värillisinä ja täydessä koossa osoitteessa <http://athene.fi/gallery/>.

MARATHON 2005

- EXCUJEN PARHUUSPALAT -

Geneerinen virvoitusjuomatehdas, Lahti

5. Jessen ah niin oivaltava remark vieraskirjaan: "Paljonko tämä talo PANEE?"
4. Hyvät ystävät -laulu ("tääl ei juodakaan kolmosen kaljaa") pubitarjoilun aluksi.
3. Matin ehdotus jallupommacin lisäämisestä valikoimaan.
2. "Valikoimiimme kuuluu myös jääteetä."
1. Vihivaunut. Tietysti.

Geneerinen yrityshautomo, Kuopio

- 1.-5. Viisi tyypä yhdellä ja samalla powerpoint-kalvolla.

Geneerinen paperikonetehdas, Jyväskylä

5. Tehdaspaikkakunta "Smurfit" esittelykelmuissa. Jossain Afrikassa kai.
4. Kysymys paperikonekoneista.
3. Onnelliset hylkeennäköiset karpit tehdashallissa.
2. Silmäsuihkun kyltti tehdashallissa.
1. "Seuraavaksi Jouni ja Markus esittelevät teille tehdasta."

Excujen ulkopuolelta lisäksi

6. Pallaskatu Lahdessa.
5. Pallaskatu Lahdessa.
4. Matopaini.
3. Kutitus.
2. Spontaani aseistautuminen huoltsikalla ja bussin vyörytys Wolf3D-perspektiivissä.
1. Emmä tiä, emmä oikeen tiä.

Matkamuistot listasi
Janne Käki

Lyhyt viikko Nykissä

¡Hola! Tänään vietettiin unelmien sielunmessua roller-coasterin juurella Long Islandilla ennen teehetkeä – myös mes-tarimetsästäjä ampui ja upposi. –Vesa

Taksikuskit kaa-haavat, huoneessa on kylmä ja läm-mitin toimii vain välillä. Metron melu vihloo korvia ja kerjäläiset odot-tavat kadunkul-missa jokaista irtoavaa dimeä. Töötit huuta-vat, metrokortit hukkuvat. Ei edes aurinkoa näy korkeiden talojen takaa. Jalkoihinkin sattuu.

Milloin mennään uudestaan? –Saara

Broadway on niin pitkä katu, ettei opaskirjan karttakaan siitä kunnialla selviä. Tai matkaaja ilman tukea. –Antti

Terveiset täältä suuresta maailmasta. Aluksi minua vähän pelotti. Kaikki oli niin korkeaa, meluisaa ja kiireistä. Tunsin itseni niin kovin pieneksi ja merkityksettömäksi lasi- ja betoniviidakon

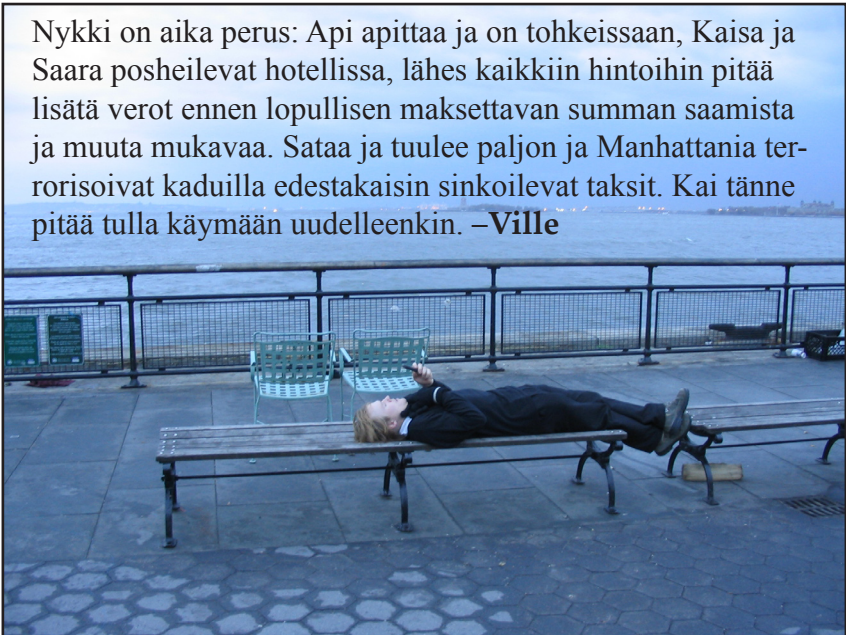

ihmishulinassa. Mutta nyt tähän kaupungin tempoon ja sykkeeseen on päässyt mukaan. Täällä on ihan mahtavaa! Ei tällaista tunnelmaa pääse kokemaan missään muualla! Parasta New Yorkissa on ehdottomasti se, että täällä on rehellisesti jotain jokaiselle. Kun hyppää metron kyytiin esim. Midtownissa ja kipuaa tunnelista ulos vaikkapa

SoHo:ssa, ei voisi uskoa olevansa samassa kaupungissa. <3 <3 <3 New York! Kaikista parasta oli kuitenkin se, kun vannoutuneena Mutts-fanina pääsin tapaamaan Patrick McDonnellin hänen uuden kirjansa signeeraustilaisuudessa.

<3 <3 <3 Pusuja ja haleja! Tänne on päästävä uudestaan ja pitemmäksi aikaa! –Kaisa

Nykki on aika perus: Api apittaa ja on tohkeissaan, Kaisa ja Saara posheilevat hotellissa, lähes kaikkiin hintoihin pitää lisätä verot ennen lopullisen maksettavan summan saamista ja muuta mukavaa. Sataa ja tuulee paljon ja Manhattania terrorisoivat kaduilla edestakaisin sinkoilevat taksit. Kai tänne pitää tulla käymään uudelleenkin. –Ville

Athenelaiset Esportin vallassa

Eräässä muinaisessa Kukassa esiteltiin Athenen salaisia yhteisöjä. Yksi tärkeä jäi kuitenkin mainitsematta. Katsoimme aiheelliseksi ottaa selvää tämän lahkoon toiminnasta, sillä se on Athenen salakerhoista kenties aktiivisin ja sen jäsenmäärä kasvaa huimaa vauhtia koko ajan. Lähdimme harjoittamaan syväluotaavaa tutkivaa journalismia ja haastattelimme nyt anonyymiksi jättäytyviä kolmea lahkolaista heidän salatusta kaksoiselämästään.

Perustietoa Esport-lahkosta

Lahkolaiset harjoittavat salaisia rituaalejaan kotiluolassaan Niitykummussa useita kertoja viikossa, joskus jopa monta kertaa päivässä. Lahkolaisilla on myös oma virtuaalinen palvontatyökalu, IRCNetin kanava *!pumppisessio*, jonne kutsutaan täysivaltaisiksi jäseniksi vain kyvykkyytensä ja intonsa osoittaneet tulevat lahkolaiset. Ehtona on osallistuminen BodyPump-tunnille lahkoon kotiluolassa.

Pietari Pilates - Mies naisten keskellä

"Silloin minäkin päätin pakaroistani näistä..."

-Eppu Normaali

Pietari liittyi lahkoon vuoden 2003 loppupuolella ja on siis yksi perustajajäsenistä. Pietarin kämppis vei hänet ensimmäistä kertaa lahkoon kotiluolan sivuhaaraan Helsinkiin. Pietarin lempilahkoaktiiviteetti vaihtelee kausittain, nyt kovaa valuuttaa ovat spinning ja fitness pilates. Pietari arvostaa lahko-ohjaajassa selkeää artikulaatiota, karismaattisuutta ja kykyä heittäytyä myös itse täysillä lahkoaktiiviteettiin mukaan. Miss Piggy -tyyliset lahko-ohjaajat eivät Pietarin mukaan ole katu-uskottavia. Eniten hänen mieleensä on villi ja timmi punapää Sari. Pietarin lempilaite kuntosalilla on takareiden koukistaja, koska se on niin v-mäinen liike. Inhokki-laite taas on reiden lähentäjät ja loitontajat, varsinkin kun toisella on niin idiootti nimi (abductor, suom. ufosieppaaja).

Joskus Pietarin spinning-tunti häiriintyy, kun edessä on ”rytmikkäästi pomppiva pakarapari”. Tämän johdosta Pietari kehottaakin naisia pukeutumaan mahdollisimman löysiin verkkareihin lahkoaktiviteetteihin osallistuessaan.

Pietari on valmis kokeilemaan rohkeasti kaikkia lahkoaktiviteetteja, seuraavina haasteina mielessä siintävät Body Balance ja koreografiset aerobic-tunnit - jos vain rohkeutta riittää. Paitsi liian vaikeat koreografiat, Pietaria pelottavat myös kotiluolan muut miehet, jotka ovat Pietarin mielestä liian hyvässä kunnossa. Lahkon kautta Pietari on kuitenkin saanut paljon henkistä tukea ja toivottaa epäilijätkin tervetulleiksi kokeilemaan!

Susanna Steppi - Nuori tulokas

”Treenaan silloin kun huvittaa ja siltä tuntuu.”

Susanna liittyi lahkoon 19.10.2005 ja onkin tuorein Slahkolainen. Susanna liittyi lahkoon vanhempien lahkolaisten painostuksesta. Päätöstä siivitti Susannan epäsohvaaperunamainen luonne. Jo ensimmäisestä kerrasta Susanna jäikin koukkuun. (Lahkossa ensimmäinen kerta on ilmainen, mutta sen jälkeen saatkin maksaa itsesi kipeäksi lahkon kotiluolan omistajille.)

Susannan lempilahkoaktiviteetti on erinäisiin taistelulajeihin pohjautuva Body Combat. Susannan mielestä hyvä lahko-ohjaaja on innostava, iloinen ja reipas, eikä karju tai käske liikaa. Hyvällä lahko-ohjaajalla on myös hyvät jutut. Susanna on sopeutunut lahkon toimintatapoihin hyvin ja kokeekin jo tuoreudestaan huolimatta olevansa sisäpiirissä. Susanna ei pelkää uusien lahkoaktiviteettien kokeilemistä ja seuraavaksi hän suunnittelee jo kokeilevansa spinningiä tai Fitness Pilatesta.

Susanna kokee hyötyneensä lahkon jäsenyydestä saamalla tekemistä illoiksi, uusia ystäviä, henkistä tyydytystä ja kokeneeseen fyysisen kunnon. Lahkon epäilijöille Susanna suosittelee lahkon toimintaan liittymistä tai ainakin sen aktiviteettien kokeilemistä. Susanna ei sure sitä, että 13 % hänen opinto-

tuestaan kilahtaa joka kuukausi lahkon kotiluolan bulvaaniyhdistyksen tilille, sillä lahkon jäsenyys maksaa itsensä kyllä takaisin.

Carola Combat - Konkari koudussa Body Combatiin

"Miksi säästellä hikeä kun treenaa!"

Carola Combat oli Pietarin ohella lahkon ensimmäisiä jäseniä ja liittyikin lahkon aktiivijäseneksi jo syksyllä 2004. Lahkoon liittymisen syytä kysyttäessä Carola vastaa: "Koska pumpppi on kivaa." Carolan suosikki lahkoaktiviteeteista on Body Combat, joka on Carolan mukaan sikarankkaa ja toisaalta myös vaihtelevaa treeniä, sillä lyönneissä ja potkuissa voi kehittyä koko ajan. Carola on tarkka lahko-ohjaajien kykyjen suhteen; ohjaajan tulee osata ohjelma vähintäänkin lähes virheettömästi, ja neuvoa harjoittajia siinä sivussa. Lisäksi ohjaajan tulee olla pirteä ja innostava - mutta ei kuitenkaan liian. Carola onkin lahkon sisäpiirissä tunnettu tekniikkapuritanisti, joka osaa ulkoa useimpien lahkoaktiviteettien ohjelmat jo parin harjoituskerran jälkeen. Carolalla ei tällä hetkellä ole lempiohjaajaa, sillä entinen suosikki ei enää täytä hänen standardejaan.

Carola kokeilee rohkeasti useita lajeja, mutta vaikeita askelkuvioita sisältäviin aerobiceihin hän vetää rajan. Seuraavana hän voisi kokeilla Esport Shapea. Lahkon jäsenyydestä Carola kokee ennen kaikkea saaneensa urheilun iloa. Huono puoli on, että joskus edistyminen tuntuu tuskallisen hitaalta. Epäilijöille Carola haluaa sanoa, että lahkoaktiviteetit eivät ole huuhaata, vaan päinvastoin tehokkaita täsmäaseita kunnan kohottamiseen - lisäksi ne sopivat niin naisille kuin miehillekin. Erityisesti Carola suosittelee kaikille Body Pumpin kokeilemistä: "Paatuneinkin punttisi-ka huomaa joutuvansa kunnolla töihin, ja myös heikkokuntoinen pärjää siinä lajissa."

Lisätietoa:

www.esportcenter.fi

www.lesmills.com

Kaisa Hänninen

Elli Pyykkö

Vuoden 2005 aikana blogit löivät läpi suomalaisessa mediassa. Etulinjassa oli Helsingin Sanomat, joka kertoi blogeista kuukausiliitteensä pääjutussa ja aloitti yli tusinan blogin julkaisemisen kotisivullaan. Pienemmät tekijät seurasivat enemmän tai vähemmän väkisin – esimerkiksi Pirkan nettisivujen lähes kaikki sisältö on nyt ”blogeissa”. Suomalaisen presidenttiehdokkaiden blogit ylittivät uutiskynnyksen ulkomaillakin, valitettavasti vain huumoriosastojen täyteenä.

Informaatioverkostojen opiskelijat ovat internetin viestinnällisen hyödyntämisen edelläkävijöitä, joten mikään ihme, että blogi-innostus heräsi meissäkin, vaikka tällä kertaa yliopiston viestinnänopiskelijat ehtivät ensin. Pari athenelaisblogaajaa tunnustaakin saaneensa kirjoituskipinän näiden /medialaisten/ blogeja lukiessa. Loppuvuodesta athenelaisten blogeja oli kuitenkin jo useita yleisessä tiedossa, ja niistä keskusteltiin muutenkin kuin tietokoneiden välityksellä. Mistään massailmiöstä ei kuitenkaan ole kyse, ja tuskin koskaan tulee olemaan.

Kun ensimmäisen kerran aloittelin nykyistä blogiani kesäkuussa, ei mistään athenen blogiyhteisöstä ollut vielä tietoa. Aikomukseni oli kirjoittaa nettipäiväkirjaa Espanjan-matkaltani, mutta pelkäksi aikomukseksi se jäikin. Tarvittiin vielä yksi ulkomaanmatka, ennen kuin blogaamisen muuttui suhteellisen säännölliseksi.

Kesällä myös Antti aloitti matkablogin syksyistä Perun työharjoittelua varten. Kun maa vaihtui taas Suomeksi, vaihtui blogikin, mutta kirjoitustahti vain tiivistyi. Joulu – tammikuun aikana Antti on ehdottomasti ollut Athenen takuvarmin kirjoittaja. Vanhimman atheneblogin kirjoittaja saattaa hyvin olla Janne, joka on omansa aloittanut jo paljon ennen suomalaista muoti-ilmiötä. Syksyn ja alkutalven aikana aktivoituneita athenelaisia ovat ainakin Juho, Heini ja Nina. Muutamalla muullakin blogi on, mutta ei välttämättä kovinkaan tiheästi päivittyvä. Erityismaininnan saa Matti, jonka Big Brotherin seuraajien seuraamisblogi kaatui nopeasti omaan nerokkuuteensa.

Informaatioverkostoja markkinoidaan erilaisten ihmisten koulutusohjelmalla, blogeissa tämä ainakin on totta. Kirjoitustyylit vaihtelevat omasta pikkuseikkojen pyrittelystäni ja metakirjoittelustani raakaan päiväkirjamaisuuteen ja ”mitä tein tänään” -merkintöihin. Akselin ääripäissä on erittäin avointa ihmissuhdevuodatusta ja toisaalta viileää IT-maailman ilmiöiden kommentointia. Kaikki kuitenkin ovat blogeja, oli sanan tarkasta määritelmästä mitä mieltä hyvänsä.

Koska blogit ovat toisiinsa linkittyneitä, ei ole mitään syytä julkaista niiden kaikkien osoitteita paperilehdessä. Yksi linkki siis riittää, ja se olkoon valtakunnalliselle Blogilistalle kirjautuneiden athenelaisten oman luokan osoite, http://blogilista.fi/hakemisto/athene. Lehden mennessä painoon listalla oli seitsemän blogia.

Yksi linkki ei aivan riitäkään, sillä julkaisen tämän jutun myös omassa blogissani osoitteessa http://apitus.vuodatus.net/blog/72460. Siinä myös lisätietolinkkien klikkaaminen on mahdollista, samoin blogi-ilmantojen tekeminen kommentoimalla.

Leffapaljastuksia

Kukka kutsui kaksi athenelaista filmihullua, MIKKO PIIROISEN ja JOUNI JAAKKOLAN katsomaan ja arvostelemaan vuodenvaihteen kuumia uutuselokuvia. Tuloksena saatiin sekä tiukat arviot että juonitiivistelmät.

Private: Tropical 17 Fantasy Lagoon

Fantasy Lagoon ei juontaan turhaan pohjustele. Elokuvan päähenkilö Maurizio saa pomoltaan komennuksen Puerto Ricoon tekemään kauppoja eräästä hotellista. Maurizio matkustaa paikan päälle ja tapaa hotellin omistajan Daven sekä hänen ystävänsä Larryn. Kaupantekoon Maurizio ei kuitenkaan pääse kuin vasta turhauttavan kuukauden kuluttua. Lopulta Maurizio joutuu pettymään, koska Dave ei suostu myymään hotelliaan. Sen sijaan hän tarjoaa Mauriziolle työtä saarella. Harkinnan jälkeen Maurizio hyväksyy tarjouksen, ja jättää koko entisen elämänsä – kodin, perheen ja työn.

Space Nuts

Space Nuts on versio toiseen potenssiin, sillä se pohjautuu Tähtien Sota -parodiaan Avaruusboltsit (Space Balls). Elokuva alkaa uskollisena esikuvilleen avaruuteen katoavilla keltaisilla alkuteksteillä. Alku sijoittuu avaruusalukselle, jolla prinsessa Hubba Hubba matkustaa palvelidroidinsa Jeevesin kanssa.

Matka kuitenkin keskeytyy tarinan pahiksen Evil Overlordin toimesta. Hän tahtoisi prinsessan kanssa naimisiin. Evil Overlordin aluksessa on myös Dark Witch. Seuraa näyt-

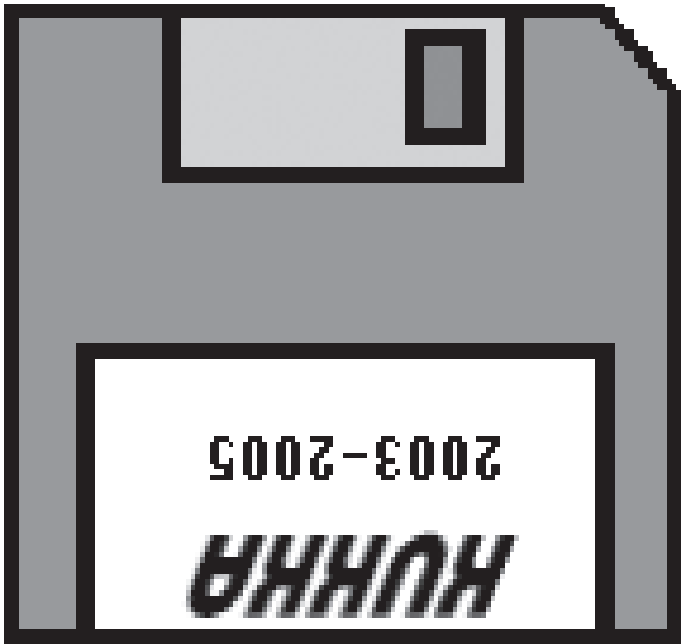
tävä avaruustaistelu, jossa prinsessan alus tuhotaan.

Prinsessan pelastuskapseli päättyy kasinolle, jonka omistajana toimii kapteeni Buzz Starfokker. Buzz määrää prinsessan tarjoilijaksi kasinon baariin. Evil Overlord ilmestyy kasinolle, ja katsojalle selviää Buzzin ja Dark Witchin yhteinen menneisyys. Prinsessa paljastuu ja Evil Overlord tuhoaa kasinon.

Miljööinä toimii tästä eteenpäin Evil Overlordin taisteluristeilijä. Jeeves ja Buzz yrittävät pelastaa prinsessaa Evil Overlordin sotilaksi naamioituneina, mutta huolimatta Jeevesin tietokonetaidoista jäävät he kiinni. Lopulta hyvikset voittavat, prinsessa ja Buzz sekä Jeeves ja hänen uusi droidinsa saavat toisensa.

<u>Fantasy Lagoon</u>	<u>Space Nuts</u>
Kesto: 92 min	Kesto: 190 min
Juonen osuus 20 %	Juonen osuus: 60 %
Musiikki: **	Musiikki: ****
Juoni: **	Juoni: ****
Lavastus: *	Lavastus: ****
Näyttelijät: *	Näyttelijät: ***
Loogisuus: *	Loogisuus: ***
Kokonaisuus: *****	Kokonaisuus: ***

KUKAN LUKIJALAHJA :
KAIKKI KUKAT YHDELLÄ LEVYKKEELLÄ

Jos levyke puuttuu, ota HTTP-yhteys osoitteeseen
athene.fi/toiminta/kiltalehti.php
ja poimi Kukat omalle koneellesi täydessä loistossaan.

Sudoku, osa II

Kukan toimitukseen asti on kiirinyt huhu, että edellisen lehden sudoku-ristikon olisi joku saanut ratkaistuksi. Haastetta on siis kovennettava.

Sudoku on varmasti jo kaikille tuttu. Tässä tehtävässä uutta on vain se, että ruudukko täytetään heksadesimaalijärjestelmän lukusymboleilla 0...F.

0			8		7			F			3		D	E	
		4	7	6		0		A	B				9		
9						D	5	C				6		A	
D							2		6			4	B	8	
				D		4					C			B	
4	5	D	9				8		2			E	C	0	
	2	F						D	E	A		6			
			3		9				7	4				F	
	0				D	9				1		4			
			A		0	E	3						9	C	
B		3	4			8		5				D	A	0	F
8				2					4		E				
A	B	2				C		4							7
5		6					0	7	D						3
	4					6	9		0		2	C	B		
3	9		D			5				8		F			4

